

20200906-Taygeta-NL-Natuur-van-de werkelijkheid

Aard van de Werkelijkheid - Yázhí Swaruu - Buitenaardse Communicatie

Yazhi: Waarom is iets werkelijkheid? De werkelijkheid creëert zijn tegenpool, de leugen, de fantasie. Wat voor verschil zou er zijn tussen fantasie en leugen? Alleen het feit dat de fantasie accepteert dat het niet de werkelijkheid is en de leugen een fantasie als werkelijkheid opdringt. De fantasie aanvaardt dat zij niet de werkelijkheid is en de leugen legt een onwaarheid op als werkelijkheid.

Maar aangezien de Werkelijkheid zelf slechts een reeks overeenkomsten tussen twee of meer bewustzijnszintuigen kan zijn, wie bepaalt dan wat de werkelijkheid wel of niet is, behalve degenen die deze overeenkomsten beheersen? Bijvoorbeeld, de Cabal. Dus de werkelijkheid kan alleen objectief zijn. Omdat bewustzijns als ze niet het geheel zijn, de Bron, slechts een beperkte perceptie hebben. Dus alles buiten die beperkte perceptie wordt fantasie, onwerkelijkheid.

Tenzij iets met de autoriteit om overeenkomsten te scheppen komt opleggen dat wat voorheen niet kon worden waargenomen en daarom buiten de werkelijkheid van de bewustzijnszintuigen viel, iets is dat nu werkelijkheid is. Zoals het geval zou zijn met radiogolven of microgolven. Voorheen waren ze geen werkelijkheid, nu zijn ze dat wel. Maar wie heeft dat opgelegd? Een autoriteit. Onder het voorwendsel dat het een "nieuwe ontdekking" is.

Maar omdat het een autoriteit is, zullen zij beslissen welke nieuwe ontdekkingen geschikt zijn om werkelijkheid te worden en welke niet. Zo komen we op het idee dat iets er is, maar dat mensen het niet kunnen waarnemen en het daarom niet als werkelijkheid zien. Voorbeelden hiervan zijn geesten, UFO's. Er zijn mensen die dat als werkelijkheid willen opdringen, omdat het om wat voor redenen dan ook HUN werkelijkheid is, en zij zullen anderen vertellen dat zij wakker moeten worden om dat te zien.

Maar dat ligt buiten hun perceptiegebied, dat niet alleen bestaat uit wat zij empirisch kunnen zien en voelen, maar ook uit hun perceptie van hoe de dingen zijn in die zin dat ze door een autoriteit moeten worden bekrachtigd.

Maar... Objectief. Bestaan er werkelijk dingen die op geen enkele manier gezien of geverifieerd kunnen worden vanuit het standpunt van de perceptie van een bepaalde persoon? Vanuit hun gezichtspunt niet. Een normaal persoon kan voor zichzelf weten dat UFO's niet bestaan. Zij weet het. Omdat ze er nooit een heeft gezien, weet ze dat de autoriteiten niet accepteren dat ze bestaan. Ze weet dat de wetenschap, die de "ultieme kennis" is, dicteert dat het heel moeilijk is voor iets om die enorme interstellaire afstanden te overbruggen. Ze weet dat YouTube-video's gehackt worden. Dat ze foto's in tijdschriften manipuleren nog voor internet bestond.

Ik weet van een geval waar twee broers foto's namen van een potdeksel met een hoge snelheidscamera. Ze namen meerdere foto's waarbij ze het deksel omdraaiden als een frisbee. En ze drukten de foto's af en stuurden ze naar een ufoloog in hun land. En die nam ze voor echt aan. Ze onderzochten de foto's in detail en zagen dat er geen touw aan vast te knopen was. Dat de foto's echt waren. Ze drukten tientallen tijdschriften met het potdeksel op de cover.

Die broeders weten dat er geen UFO's zijn. Want als zij zo'n schandaal hebben veroorzaakt met een simpel potdeksel... dan hebben anderen dat vast ook gedaan, op hun eigen manier. Dus voor hen zijn er geen UFO's omdat er altijd een verklaring is. Ze baseren zich empirisch op hun eigen ervaring met wat ze gewoon voor de lol deden. Zij kunnen en zullen nooit kunnen geloven, tenzij bevestigd door een autoriteit. Dus er zijn geen UFO's!

Niet voor hen. Dat is HUN realiteit. Maar vanuit MIJN perspectief nu. Ik zit in een UFO, het is onmogelijk voor mij om te denken dat ze niet bestaan. Ze lijken niet vreemd, of wat dan ook, voor mij, ik begrijp ze goed. In zoverre dat je zou kunnen stellen dat het gewoon een soort vliegtuig is, veel geavanceerder dan die daar. Maar "vliegtuig" niettemin. Mijn realiteit komt niet overeen met die van hen. Vanuit mijn perspectief hebben ze het mis, zijn ze onwetend. Vanuit hun perspectief

besta ik niet, ben ik een verzinsel van twee gekke YouTubers die het doen voor geld en om aandacht te trekken.

Het punt bij dit alles is dat de werkelijkheid slechts relatief kan zijn voor één gezichtspunt. Ik kan die twee niet vertellen dat ze het mis hebben. Dat is mijn standpunt aan hen opdringen. En dat zou van mij iemand maken die net zo snood is als ieder ander, zoals Stalin, Joseph Goebbels of Mao. Mijn standpunt opdringen... Daarom mag niets worden opgelegd, alleen aangeboden. Zonder kritiek op degenen die niet willen wat je aanbiedt.

Er is dus een realiteit voor elk bewustzijn en die is even geldig als die van elk ander. Het is hun ervaring en ook al is het nog zo dat hoe hoger de dichtheid, hoe meer je begrijpt, dat betekent niet dat het superieur is. Alleen dat het de manier is waarop je je leven hebt ingericht voor de ervaring die je zult hebben. Er is geen objectieve, tastbare en absolute realiteit. Alles is relatief. Het enige dat in de buurt kan komen van zo'n werkelijkheid is de Bron zelf, het geheel. Maar vanuit onze eveneens beperkte positie is wat wij definiëren als de Bron en het Geheel dat niet, en het is een reductionistische verklaring.

Verandering van een hoek. Hoe hoger een dichtheid, hoe gemakkelijker het is te manifesteren, omdat men meer energie in een door het genoemde bewustzijn waarneembare toestand als vloeistof heeft. Vanuit een lagere en eenvoudiger dichtheid manifesteert alles zich langzamer. Langzaam, is een sleutel. Waarom is het langzamer? Omdat het manifesteren van iets, om iets uit te laten gaan, moet worden volgehouden als een idee dat constant is, gefocust, niet verstrooid.

Want hoe hoger de dichtheid, hoe meer gegevens je tegelijkertijd verwerkt. Hoe lager, hoe minder gegevens, omdat je perceptie van de werkelijkheid eenvoudiger is, meer gereduceerd, zodat je het beheer van energie niet begrijpt, je hebt ermee ingestemd het te zien als iets oorzakelijks en vaststaands, wat zij de materiële wereld noemen. En niet als een idee, een gedachte.

Bij lage dichtheden hebben de ideeën de neiging zeer gefixeerd te zijn, opgelegd door autoriteiten. Vandaar dat overeenkomsten ook op die ideeën zijn gebaseerd. De bewustzijnsgroepen richten zich dus niet op wat ze willen, omdat ze door afspraken alles als onmogelijk zien. Dat is wat hen verteld is, dat ze geen la vol geld kunnen manifesteren omdat dat "onmogelijk" is. Ze verbeelden het zich maar daar blijft het bij, het "materialiseert" niet.

Zij zien Verbeelding als <-- tegenover ---> materiële werkelijkheid. Terwijl zij zelf het vermogen kunnen hebben om te zien dat alles wat zij materiële werkelijkheid noemen, ooit verbeelding was. Zij hebben het voor zich, toch zien zij het niet. De hele materiële wereld zoals waargenomen vanuit hoge dichtheden is verbeelding. Het enige dat hoge en lage dichtheden scheidt, zijn waarnemingsovereenkomsten. Nogmaals, het enige dat u beperkt is het idee dat u beperkt bent.

Alles wat wordt gezien, alles wat wordt waargenomen als de uiterlijke wereld is het resultaat van ontelbare overeenkomsten van waarneming. En er is niets buiten dergelijke perceptie-overeenkomsten. Wat je in de materiële wereld kunt doen, hangt uitsluitend af van je geest en je mentale toestand.

Het is bewezen dat als je twee mensen in een stad zet, ver weg van waar ze waren, duizenden kilometers ver weg van waar ze waren en onder gelijke omstandigheden. Je geeft ze allebei twee schone kleren, een paar schoenen, een rugzak, en 10 dollar. En je gooit ze in een hoek van een vreemde stad. De ene was van de lagere of middenklasse. De ander was een ondernemende miljonair. Na een paar maanden, is de ene nog steeds in armoede, de andere is al een bedrijf aan het opbouwen. Na 6 maanden heeft de een tenminste een baan, de ander heeft al een eigen huis en twee auto's.

Het is hun mentale toestand, hun perceptie van hoe de dingen zijn en hoe de dingen werken, die de realiteit van de mensen bepaalt.

Vanuit hoge dichtheden is een idee de realiteit. Wat in je opkomt is dat. Zonder vragen te stellen. Bij middelhoge dichtheden ervaar je nog steeds dingen die je overkomen, je kunt je richten op wat je je herinnert van hoe het was toen je in lagere dichtheden was zoals de misnoemde 3D en 5D.

Maar je blijft ook dromen en laat alle afspraken achter je. Je weet hoe je je moet focussen op wat je wilt, en dat is, alles voor je wordt getransformeerd.

Iedereen ervaart dat, ze worden "dromen" genoemd. Wat je in gedachten hebt, is wat je zult dromen, en als je mondaine dingen droomt, is dat alleen maar omdat je dat in gedachten hebt. Maar in de droom is alles even echt of meer dan in wat je de objectieve en echte wereld van het "wakende" zijn zou noemen. Als je sterft, word je alleen datgene waarvan je droomt. Wat je in gedachten hebt, is wat je zult zien. Je geest, je waarden en ideeën, je afspraken of het al dan niet hebben van afspraken is je werkelijkheid en dat is wat je ziet.

Er is geen objectieve werkelijkheid, alles is dromen. Of er is alleen objectieve werkelijkheid als je dat wenst. Maar dromen voor iemand anders is hun objectieve werkelijkheid en niemand heeft het recht of de autoriteit om een werkelijkheid aan een ander op te leggen.

Wanneer je in een lage dichtheid bent, 3D of 5D naar referentie (ik haat die getallen), heb je veel aandacht voor de progressie van hoe de dingen gebeuren in je perceptie. Dat is waarom tijd als lineair wordt waargenomen. Terwijl dat in de droom niet zo is. Of het is alleen voor korte perioden van een opeenvolging van gebeurtenissen. Dan spring je met je aandacht naar iets anders. Hoe hoger in dichtheid je in bewustzijn bent, wordt tijd meer en meer plastisch. Omdat je ophoudt de dingen op een eenvoudige en lineaire manier te zien en je alles wat je waarneemt als je werkelijkheid gaat verbinden met andere dingen, zie je meer verbanden tussen alle dingen, gebeurtenissen en ideeën. Je ziet niet langer een vaste volgorde. Of je begint te begrijpen dat er andere soorten volgordes zijn.

Zoals in wanneer de gebeurtenissen die vanuit 3D of 5D gezien worden als een opeenvolging van gebeurtenissen, van bovenaf gezien worden met een andere verbinding, waar als je ze vanuit 3D of 5D zou lijmen de opeenvolging van het ene punt in de tijd naar het andere zou springen, dan naar voren en dan weer terug. Buiten de lineaire tijd. Het creëert zijn eigen lineariteit voor het bewustzijn dat observeert, progressie van gebeurtenissen die niets te maken hebben met een kalender, klok of wat na wat gebeurde volgens welk jaar. Met andere woorden, je creëert je eigen opeenvolging van gebeurtenissen.

Maar het wordt nog ingewikkelder, want wat hierboven wordt beschreven is nog steeds lineair, ook al is het op de unieke manier van genoemd bewustzijn. Hogerop wordt het nog ingewikkelder omdat gebeurtenissen niet alleen worden waargenomen met hun eigen lineariteit die contrasteert met die van 3D en 5D, maar ze springen ook van een tijdlijn of "Parallel Universum" in een andere en een andere ook omgekeerd of zonder volgorde.

En dat schept op zichzelf niet alleen zijn eigen logica van gebeurtenissen van wat werkelijkheid is, maar vanuit het gezichtspunt van het bewustzijn dat dat ervaart, is alles vanuit die positie veel logischer dan vanuit de positie van lineaire observatie. Het creëert op zijn beurt zijn eigen overeenkomsten en manier om de werkelijkheid te zien, zijn werkelijkheid. Zijn eigen Universum met zijn eigen wetten. Volkomen onverenigbaar en onbegrijpelijk voor een bewustzijn in een lagere staat of van lage dichtheden, om begrijpelijke terminologie te gebruiken.

En toch, altijd volgens hetzelfde principe. Het gaat er alleen om hoe men verwerkt wat door waarneming, door feiten en afspraken wordt begrepen. Maar innerlijk, niet als in het waarnemen van wat buiten zichzelf gebeurt, want er is niets buiten zichzelf. Maar wat de ideeën die het bewustzijn voor zichzelf houdt betekenen, zijn waarden en hoe het die toepast in zijn bestaan.

Het blijven in een staat van bewustzijn waarin wat wel of niet echt is, gedelegeerd wordt aan een ander, of aan een autoriteit, is de reden waarom men in een lage dichtheid blijft. Maar er zijn geen dichtheden, dat is weer overeenstemming en waarneming. Integendeel, zoals we al eerder zeiden, er is een existentiële dichtheid voor elk bewustzijn dat bestaat. Zij wordt alleen bepaald door het scala van dingen die men kan waarnemen, maar dit vanuit het standpunt van een hogere dichtheid dan die van dat voorbeeld. Vanuit iemands persoonlijke positie is het alleen zijn dichtheid en wat buiten zijn waarneming en begrip valt, bestaat gewoon niet, en wat buiten zijn waarneming en begrip valt, bestaat echt niet en kan niet bestaan voor dat persoon-bewustzijn.

Robert: Dat wil zeggen dat degenen die erin slagen dingen sneller te manifesteren... in een "hogere dichtheid" zouden verkeren?

Yazhi: Het hangt ervan af welke dingen, want mensen zijn heel goed en heel snel in het manifesteren van dingen ... Jammer dat die dingen nachtmerries zijn. Daarom is de snelheid van manifestatie niet doorslaggevend, maar wat gemanifesteerd wordt volgens de vraag, wat gewenst is en wat niet gewenst is. U zou dus iets heel belangrijks begrijpen en wat ik al eerder in een andere context heb beschreven: Het vermogen om materie te scheppen uit energie. Of beter gezegd, het vermogen om je gedachten te materialiseren. Naar believen... en niet met je gedachten die de wereld voor je materialiseren, zoals dat gebeurt met bewustzijn in een lage staat.

Robert: Maar binnen deze dichtheidsgradiënt, want het is een gradiënt... Degenen die het vermogen hebben om dingen te manifesteren en gelukkig te zijn, zouden daarom een hogere Frequentie hebben.

Yazhi: Het kan worden geïnterpreteerd als een gradiënt, want er is geen andere manier om het uit te leggen. Maar op zichzelf hoeft het geen gradiënt te zijn. Nogmaals, het is slechts een idee.

Het is dat als zij goede dingen voor zichzelf kunnen materialiseren, zij in wat wij interpreteren als een hogere dichtheid zouden moeten zijn. Want wat zij willen is wat naar hen toekomt, en dat definieert het als niet in een causale, deterministische wereld zijn, maar in een droom die naar believen voortschrijdt met alleen de dingen die gewenst zijn, zonder dat daar drama of iets dergelijks voor nodig is.

Gosia: Dank je wel Yazhi voor deze geweldige presentatie over het onderwerp! Een vraag nu. HOE precies kunnen we deze staat van bewustzijn ontwikkelen buiten de grenzen, afspraken, het breken van regels van de werkelijkheid? Hoe kunnen we ons potentieel tot het maximum ontwikkelen? Hoe kunnen we al onze "slapende" krachten manifesteren? Praktisch!

Yazhi: Het vergroten van je kennis en begrip van alternatieve gezichtspunten ten opzichte van de jouwe, het absorberen en begrijpen zonder te oordelen van de gezichtspunten en werelden en overeenkomsten van wat je andere mensen zou noemen, wetende dat het begrijpen van hen die anders denken dan jij, je alleen maar vergroot, je alles meer doet begrijpen, je verruimt. GEEN vaststaande ideeën hebben, maar altijd in ontwikkeling zijn, eerdere ideeën overboord gooien ten gunste van nieuwe, zonder de eerdere te ontkrachten, ze als alternatief te behouden.

Alles zonder gehechtheden, behalve de gehechtheid om te veranderen, om te evolueren, om alles achter te laten. Maar zonder achter te laten wat je nu dient. Je hoeft niet te leven als een boeddhistische monnik met niets in een lege kamer, maar geniet liever van wat je hebt, of het nu materie, mensen of ideeën zijn. In de wetenschap dat hoe complexer je causale of uiterlijke leven is, gezien vanuit een lage dichtheid, hoe minder tijd je zult hebben voor introspectie.

Omdat het hebben van veel dingen en veel vrienden en veel verantwoordelijkheden je zal overweldigen en je altijd in een deterministische toestand zult leven. Als je veel dingen hebt, zul je niet langer veel dingen hebben, omdat je er niet langer plezier aan beleeft, ze verliezen hun waarde voor je... en die dingen zullen je hebben, in plaats daarvan; voor de verantwoordelijkheden die ze met zich meebrengen.

Het is een lang proces om op deze manier te leven, altijd uitbreidend en jezelf altijd dingen afvragend, zonder gehechtheden, altijd veranderend als de enige constante.

Robert: Maar als we hier in 3D komen, hebben we dan onze macht gedelegeerd? Of delegeren we het pas als we hier zijn met de controle over de perceptie van dingen? En aan wie hebben we hier in deze 3D onze macht om te "Manifesteren" gedelegeerd? Welke naam heeft het? Cabal? Federatie? Of onszelf van hogere niveaus?

Yazhi: De macht van hier is gedelegeerd aan allen op je lijst, tot op zekere hoogte. Er is ook een component van prenatale levensplannen. Maar toch is alles nog steeds een idee, het idee dat die organismen je beperken, het idee dat je jezelf beperkt hebt voordat je incarneerde. Het is gewoon

nog een geloofssysteem. Een kind dat binnenkomt is helemaal schoon, hij is slechts potentieel om alles te zijn. En het is de maatschappij waarin hij leeft die hem onderdrukt, die hem de waardesystemen oplegt die de perceptieafspraken zullen bepalen waarmee en waardoor hij de rest van zijn leven zal leven.

Gosia: Je zei dat het een lange weg was om tot de staat te komen waarin je de regels van je werkelijkheid kunt veranderen. Ik stel me voor dat u geen concrete meditatietechnieken hebt gedaan. Maar u heeft het eerder gehad over bepaalde klokoefeningen. Iets praktisch voor mensen om deze staat te bereiken?

Yazhi: Ik dacht dat het hierboven beschrevene het praktische was. Wat ze willen is morgen vaardigheden hebben en dat is moeilijk. Ze moeten ondergedompeld worden in die staat van bewustzijn van het geheel, van alles te aanvaarden en het in hun wezen op te nemen.

Ja, ik heb bijvoorbeeld oefeningen voor temporele fragmentatie, maar die zullen weinig nut hebben als je doorgaat met dezelfde deterministische mentaliteit, want je afspraken zullen meer kracht hebben dan het doen van een paar eenvoudige oefeningen. Het "je kunt het niet" is wat je afremt, je moet eerst van die mentaliteit af, en wel op de hierboven beschreven manier.

Robert: Wie geeft een autoriteit de bevoegdheid om te bepalen wat echt is en wat niet? DE VS? Het collectief? Onbewuste mensen of iemand van bovenaf?

Yazhi: Ja, in ruil voor een valse bescherming die de staat het individu geeft, delegeert hij zijn macht om voor zichzelf te beslissen.

Als u mij toestaat, zal ik nog één ding zeggen. Ik ben al heel lang bezig met het concept dat alles vals is, dat je in een simulatie leeft, dat 3D niet wordt beschouwd als een echte (fysieke) wereld, dat je in een Matrix leeft, dat ze dingen opleggen die niet waar zijn, dat de geschiedenis vals is omdat ze de ware verbergen. Vanuit mijn standpunt of dat van velen in meer of mindere mate, is dat nog steeds waar.

Maar ik heb ook gezegd dat iedereen ziet wat hij wil zien en wat hij wil ervaren. En dat voor een lange tijd. De noodzaak om een gevoel van zelfverantwoordelijkheid te ontwikkelen voor onze hele persoon, identiteit en wat we kunnen, of besluiten te nemen voor waarheid, of waar. We zeggen het ook al heel lang.

Dus, vanuit het persoonlijke gezichtspunt, of vanuit elke persoon, ongeacht wie ze zijn, hoe geïnformeerd of wakker... wat die persoon, wat elke persoon of individu als realiteit ziet, is per definitie realiteit voor die persoon. En vanuit hun gezichtspunt of gezichtspunt van bewustzijn, is dat de realiteit en niets anders.

En zeggen dat de ene werkelijkheid meer waar is dan de andere of dat deze of gene werkelijkheid onwaar is, zou alleen gelden vanuit een ander gezichtspunt, nooit vanuit hetzelfde gezichtspunt van het subject wiens werkelijkheid in twijfel wordt getrokken.

Het is hier dat regeringen een werkelijkheid van enkelen opleggen aan een massa mensen die hun macht hebben gedelegeerd om zelf te beslissen over de loop van hun leven en dit is de definitie van een regering. Een regering die op haar beurt uit henzelf voortkomt als een weerspiegeling van hun waarden. Maar per definitie zullen de waarden die aan hun regering worden overgedragen, die zijn welke overeenkomen met de behoefte aan controle of dominantie, frustraties en gebrek aan macht, van de mensen zelf, waardoor een afspiegeling ontstaat van de slechtste eigenschappen van de bevolking in de regering die over hen regeert.

Dus, om een machtspositie in die regering te verkrijgen, is het nodig om bepaalde kwaliteiten te hebben die het slechtste zijn in de mensen en op een scalaire manier, die een toenemend niveau van psychopathie nodig heeft.

Dus, terug naar wat is werkelijkheid. De eenvoudigste definitie als eenheid van werkelijkheid is, voor mij, het systeem van waarden, overtuigingen en gezichtspunten met hun perspectieven en hun contexten die eigen zijn aan elk punt van aandacht-bewustzijn. Dat wil zeggen, ieder mens heeft zijn eigen werkelijkheid en die is werkelijkheid en is even geldig als die van ieder ander aandachtspunt-persoon.

Het probleem hier is dat de mens in de maatschappij leeft en de sterke neiging heeft om een "hive mind" te hebben. Waarbij het alles delegeert, zoals we hierboven hebben gezegd. En daarmee een reeks collectieve overeenkomsten creëert die gecontroleerd en opgelegd worden door een overheid die uit henzelf voortkomt, maar een weerspiegeling is van hun slechtste eigenschappen.

Het is dus de menselijke mentaliteit zelf, hun onvermogen om te redeneren en om zelf te kunnen beslissen wat waar is, het delegeren daarvan aan een machtssysteem dat per definitie ziek is en dat daarom alleen zijn eigen belangen zal behartigen, waardoor een beschaving progressief zal falen als gevolg van de progressieve toename van het niveau van psychopathie bij zijn heersers, totdat het zijn onvermijdelijke ineenstorting bereikt.

Alleen toegepast om de vraag op te lossen wat is de werkelijkheid? De werkelijkheid is relatief voor elke persoon, voor elke ziel, voor haar evolutionaire niveau en begripsvermogen. Er zal alleen een collectieve werkelijkheid zijn die overeenkomsten toepast of overeenkomsten observeert tussen mensen met hun eigen werkelijkheid. Maar deze collectieve werkelijkheid zal slechts een reeks overeenkomsten zijn en zal nooit op dezelfde manier worden gezien, noch op dezelfde manier worden geïnterpreteerd door de individuen die er deel van uitmaken.

Maar de werkelijkheid zelf is eigen aan elke persoon, omdat elke persoon ook een tijdlijn is van rechtswege. Wat elke persoon beslist wat zijn werkelijkheid is, is de werkelijkheid voor die persoon. Op het moment dat dit recht om te beslissen wat de werkelijkheid van elke persoon is niet wordt gerespecteerd, beginnen de problemen. Gebrek aan respect en onvermogen om samen te werken om een collectieve werkelijkheid te vormen die alle elementen van de groep voedt.

En dit hangt af van het niveau van ontwikkeling van het bewustzijn, de ethische, morele en mentale ontwikkeling van ieder mens. Dat zal tot uiting komen in zijn regering, zoals logisch is. In dit geval en met deze argumenten, is alles echt. Alles wat je kunt indenken is echt. Wat je verbeeldt is ook echt, want het is het uitgangspunt om iets te materialiseren, wat, zoals we al eerder hebben gezegd, alles ooit verbeelding was.

Het kan gezien worden als het punt van creatie van een nieuwe werkelijkheid of component van de werkelijkheid. Creatief proces. Maar voor mij komt het uit een andere tijdlijn waar dat al is, hoe gek het verbeelde ook is, en dat wordt doorgegeven aan de huidige als een concept dat een persoon die het ontvangt die de compatibiliteit in mentale of bewustzijnsfrequenties heeft om genoemde energetische component te lezen die wordt geïnterpreteerd als iets wat alleen maar verbeeld is.

Vanuit hoge dichtheden en dimensies is er geen tijd, en zijn er geen afstanden. Dus, alles is al. Niets wordt gecreëerd, niets wordt ooit vernietigd. Informatie wordt alleen doorgegeven van de ene tijdlijn naar de andere, van een dichtheid die het concept ondersteunt dat moet worden verbeeld in de vorm van harmonischen van een Frequentie naar een ander punt waar dit nog niet wordt waargenomen door het bewustzijnsniveau van degenen die het "bewonen". Alles slechts bezielt met een schijnbaar lineaire progressieve tijdlijn door het beperkte bewustzijn van hen die in zulke lage dichtheden leven. Dit is het volhouden dat tijd niets meer is dan een mentale animatie, gebaseerd op het vermogen van een ziel of aandachtspunt, om zichzelf bestaand te weten. Tijd afhankelijk van bewustzijn.

Kortom, iedereen heeft het recht en de plicht om zijn eigen werkelijkheid te scheppen. Maar hij heeft niet het recht om zijn werkelijkheid aan een ander of anderen op te leggen. Maar het hangt af van het ethische niveau en de ontwikkeling van de ziel in het algemeen, de dichtheid waar ieder mens zich bevindt. Begrijp dat je nooit alles en over alles volledig kunt begrijpen.

Vanuit lage dichtheid, of vanuit elke dichtheid zelf, heb je niet het vermogen om alles te begrijpen. Dus rekening houdend met het feit dat wat een ziel kenmerkt haar behoefte is aan voortdurende

expansie, dat is waarom ze bestaat, is het enige standpunt dat adequaat zou zijn de aanvaarding dat je nooit alles kunt begrijpen, en dat je altijd het vermogen moet hebben om een concept of feit te verwisselen voor een ander wanneer het nieuwe meer zin heeft dan het oude. Zonder gehechtheden van welke aard dan ook. Begrijpen dat alles losgelaten moet worden ten gunste van iets dat meer verruimd is.

Want dat is wat zielen doen, ze breiden zich eeuwig uit. Geen enkele gehechtheid houden, vooral niet vasthouden aan ideeën en concepten die altijd beperkt zullen zijn. Begrijp dat elke persoon zijn eigen niveau van begrip heeft, en dat hij het jouwe wel of niet begrijpt. Je kunt hem een begrip aanbieden, maar je kunt hem nooit dwingen iets te veranderen, of het jouwe aan te nemen.

Uitbreiding is alles wat een ziel wil. Gehechtheid aan ideeën remt de groei. Dit is vooral duidelijk in het geval van een autoriteit die een feit oplegt aan een persoon of mensen. Omdat zij dit niet doet vanuit de positie van het aanbieden van kennis, maar eerder van het opleggen van iets om er persoonlijk beter van te worden. Dit is te wijten aan hun inherent lage ethische, spirituele en morele ontwikkeling.

Ontwikkel uw eigen realiteiten, neem de verantwoordelijkheid voor uzelf en voor wat u bepaalt wat voor ieder van u de realiteit is. Altijd in harmonie met de realiteiten van de mensen om je heen. Koester informatie met elkaar, met volledige wijsheid dat alles altijd beperkt is in begrip, en onderhevig aan persoonlijke perspectieven.

Leef in vrede.